

Blev första Svenska Neurologiveckan vad vi tänkte oss att den skulle bli?

Planerna kring ett större svenskt neurologimöte diskuterades för första gången på allvar under våra strategiska diskussioner vid vårmötet i Falun 2013. Därefter har vi i Svenska Neurologiföreningen arbetat målmedvetet för att kunna förverkliga detta och vi fastslog relativt snabbt att första mötet skulle ske 2015 och att Umeå skulle stå som värdort.

En av våra största målsättningar inom SNF är att understödja en känsla av att alla som jobbar inom de olika grenarna av svensk neurologi blir starkare och, inte minst, mera kompetenta om vi arbetar tillsammans. Det skall förhoppningsvis gälla oberoende av var i Sverige vi jobbar eller hur stor enhet vi arbetar på. Komplexiteten inom neurologin är nämligen så stor idag att vi mer och mer måste jobba som ett nationellt team för att kunna klara av de utmaningar vi har framför oss och för att kunna leverera så mycket nytta som möjligt till våra patienter.

Vi tänkte att konceptet Svenska Neurologiveckan skulle kunna bli en viktig hörnplata i det arbetet och jag måste verkligen säga att allting har utfallit över förväntan, både vad gäller förarbetet och resultatet vi fick uppleva i Umeå den 4–8 maj. Att organisera mötet i samarbete med de neurologiska specialistsällskapen kändes omedelbart som ett vinnande arbetssätt. Vi möttes bara av positiva reaktioner och märkte snabbt att ambitionerna var höga vad gäller de olika programmen, som snabbt levererades till organisationskommittén. Resultaten under veckan blev i mitt tycke förstklassiga utbildningshalvdagar och att döma av enkätsvaren om veckan är jag inte ensam att tycka så. Man kan förresten se en sammanfattning av enkäten på SNF:s hemsida om man vill se hur denna föll ut.

Förutom en viktig utbildningsvecka rent kunskapsmässigt ger ett sådant här möte möjlighet till det alltmer viktiga nätverkande som vi behöver för att utvecklas, lära oss av varan-

dras erfarenheter och brainstorma om nya spännande lösningar på neurologins utmaningar. En hel veckas samvaro ger just den möjligheten på ett helt annat vis än ett kortare möte. På den här punkten tror jag att det finns en stor utvecklingspotential också, att man passar på att ha mindre möten i olika konstellationer när man ändå är på samma plats.

Och så skall vi inte underskatta vikten av att bara träffas och ha trevlig social samvaro. Alla vet vi ju vilken kraft det ligger i att man gör saker samtidigt som man har roligt tillsammans. Och utifrån alla glada ansikten som jag mötte i Umeå så lyckades vi väldigt bra på den punkten, kanske den viktigaste punkten av dem alla? För om vi tycker att det är roligt att åka till Svenska Neurologiveckan då kommer vi att se till att vi kommer dit nästa år igen. Jag ser i alla fall redan fram emot nästa års möte i Örebro!

Så angående frågan i rubriken så blir svaret ”ja och mer därtill”! Och det är tack vare en massa personer som lagt ner en massa jobb: specialistsällskapen, ST-utskottet, lokala arrangören och SNF:s styrelse. Vi är också glada och tacksamma för att så många sponsorer ville satsa på att närvara och därmed ge ekonomiska förutsättningar för veckan. Sen blir ju ett möte aldrig bättre än de som kommer till mötet, det var nog därför allting kändes så bra!

Ett stort tack till er alla, hoppas på att träffa många av er och några till i Örebro om ett år!

ANDERS SVENNINGSSON
ordförande i Svenska Neurologiföreningen

